

Rendkívül való Toldalék.

A Magyar Kurir 9-dik darabjához.

(X) — A XVI-dik Lajos' Testamentuma,
költ Dec. 25-dik napján 1792-ben.

„Az igen Felső Szentháromságnak, az Atyának Fiának és Szentléleknek nevében. Ma, Dec. 25-dikén 1792-tőben; En, kinek nevem XVI-dik Lajos, Frantziország' Királya, a' ki familiámmal együtt, több mint négy hónapja, azok által, kik az en alattvalóim valának, bezárattatva 's minden embereknek sőt e' hónap' 11 dik napjától fogva még tulajdon familiámnak társaságoktól is megfosztattatva vagyok; ennekfelettre, oly processusba lévén bonyolodva, melynek kimenetelét az embereknek indulatok miatt előre ellátni lehetetlen, 's a' melyre semmi fennálló törvény nem szolgáltathat sem fogadást sem alkalmatosságot: 's minthogy tehát az én gondolataimnak csak az isten a' bizonyosága, 's csak egyedül ő az, a' kihez én folyamodhatok, erre nézve itt ezennel kinyilatkoztatom a' magam' utolsó akaratomat ez gondolataimat —

„Lelekmet által adom az istennek az én teremőmnek, hogy vegye azt a' maga kegyelmébe, hogy őtet ne a' maga tulajdon banem a' mi Urunknak a' Jéhus Kristusnak érdeme szerint ítélje-meg, a' ki magát érettünk' a' több emberekért, bár mi érdemetlenek légyünk is, kik közé számlálom én nevezetesen magamat, az istennek a' maga atyának áldozatúl adta.

„En a' mi Szent Anyánkal, a' Catholica, Apostoli, Romai szentegyházzal való egygyesülésben halok-meg, mely a' maga hatalmát, Szent Péterrol, kire azt a' Jéhus Kristusot bizta vala, felbeszakadás nélkül való következés szerint vette által. —

„Hiszek és áthatatos ggalvallok mindent, a' mi a' religióban 's az istennek, és anya-

szentegyháznak parantsolataiban befoglaltott, valamint szintén hiszem a' Sacramentumokat 's azontitkokat is, mellyeket a' Catholica anyaszentegyház tanit 's eleitől fogva tanított. Sohamagam a' hit' tudománya' különböző magyarázatainak, mellyek általa' Kristus' atyaszentegyházában elválás okoztatott, ítélő bírájává nem tettem, hanem mindenkor ahoz tartottam magamat, 's mindenkor is ahoz fogom tartani, ha az isten életemet nyújtani fogja, a' mit a' Cath. Szentegyház' Papi Elöljárói, a' Jéhus Kristus idejétől fogva behozatott Szentegyházi Fenytékekkel megégygyezölög, meghatározta 's meghatározni fognak. —

„Egész lelkemből sajnálom azon atyánkfiait, a' kik még tévelygésben lehetnek, de nem tulajdonítom az ő megítélhetéseket magamnak, és én őket minnyájokat úgy szeretem a' Kristusban, mint ezt nekünk a' Kristus' tudománya tanítja. Kérem az istent, hogy minden bűneimet hotsássa-meg. Igazán törekedtem azon, hogy őket megismerhessem, tőlök irtódzam, 's magamat isten előtt megalázzam. Minthogy semmi fele Catholicus Pappnak szolgálatjával élni nintsen módom, tehát kérem az istent, hogy előtte tett gyónásomat, 's mindenek felett azon való nagy bánatomat fogadja-el, hogy én (noha akaratom ellen), a' nevemet oly törvényeknek irtam alájak, mellyek a' Szentegyház' fenytékeivel, valamint szintén a' Catholica Religióval magával is, a' melyhez én eleitől fogva egész szívbéli engedelmességgel viseltettem 's maradtam, ellenkezhetuének. —

„Kérem az istent, hogy fogadja-el az eránt való áthatatos határozasomat, hogy én, ha ő életemet nyújtani fogja, miherlyest hatalmomban fog állani, egy Catholicus Pappnak magamat azonnal minden bű-

neimért elvádolom, 's penitencia-tartás Sacramentomával élek. —

„Kérem mind azokat, a' kiket vigyázatlansághol megbántottam (mivel arra, hogy valakit szántsándékkal valaha megbántottam volna, nem emlékezem), valamint szintén azokat is, kiknek valami rossz vagy botránkoztató példát mutattam, botsássák-meg azon vétkeimet, mellyet gondólják, hogy tettem. Kérek mindeneket, a' kik keresztényi szeretettel bírnak, hogy könyörgéseiket, hűneim botsánatjának isténtől való meguyerésére, az enyimel tsatolják össze. —

„Szívemből megbotsátok mindeneknek, a' kik ellenségeimmé lettek a' nélkül, hogy legkissebb okot szolgáltatam volna réá; kérem az istent, botsásson-meg nekik, valamint szintén azoknak is, a' kik hamis vagy rosszszül' értett buzgosághol nekem sok rosszat okoztak. —

„Istennek ajánlom feleségemet, gyermekeimet, hűgomat, anyám hűgát, testvéreimet és mind azokat, a' kik vagy vérszerént vagy valami egyéb módon hozzám tartoznak. Különösen kérem pedig az istent, hogy tekintsen kegyelmes szemekkel a' feleségemre, gyermekeimre, és a' hűgomra, kik már régtől fogva vellem együtt szenvednek; ha ók engemet elvesztenek, legyen vigasztalójok és támogatójok mind addig, míg ezen a' múlandó világon leszenek. —

„Gyermekeimet a' feleségemnek ajánlom. Soha sem kételkedtem az ó anyai nyájas szeretete eránt. Kiváltképpen ajánlom néki, hogy tsináljon jó keresztényeket 's igasságos embereket belőllök; fessé úgy le nekik ezen világi nagyságot (ha arra találának kárhoztatra lenni, hogy azt megpróbálják), mint egy tsupa világi veszedelmes és mulandó jót, 's nézessen véllök tsak az egygyetlenegy dítsóságra az örökkévalóságra. Kérem a' hűgomat, hogy viseltesék továbbá is nyájas szeretettel gyermekeimhez, ha tsakugyan oly nagyon szeren-

tséllenek találnak lenni, hogy az anyyokat is elveszessék. —

„Kérem a' Feleségemet, hogy nékem mindenért botsásson-meg, a' mit miattam szenved; valamint szintén azokat a' kedvetlenségeket is, mellyeket néki házasságunk ideje alatt okozhattam. Ó bizonyos lehet, ha azt találja gondólni, hogy réám nézve magának valaniit a' szemire vethet, hogy ó ellene az én szívemben semmi nem találhatik. —

„Gyermekeimnek nagyon ajánlom, hogy az isten eránt való köteleességeik után, mellyeknek mindent meg kell előznük, egy más között mindenkor egygyesek maradjanak, 's az anyyok eránt alázatosok és engedelmesek legyenek, 's esmerjék-meg háladatossághal azt a' gondot, mellyel az ó anyyok ó erántok, én érettem viselték. Kérem, hogy a' hűgomat, mint második anyyokat, úgy nézzék. —

„Ajánlom a' fiamnak, hogy ha oly szerentsélen lenne, (hogy Király legyen, gondólja-meg azt: hogy néki tartozó köteleessége tsupán tsak polgártársainak holdgittatások eránt gondoskodni; hogy néki minden gyűlölségről, bosszúsághal, 's megnevezve minden keserüségről és inségekről, mellyeket én szenvedek, el kell felejtkezni; és hogy ó tsak úgy teheti szerentséssé a' maga népet, ha tsak a' törvényekkel megégygyezőlög országol; hanem egyszerűnd azt is gondólja-meg, hogy a' Király tsak úgy szerenbet tisztetetet a' törvényeknek, 's az a' jó, mellyet a' szívében hordoz, tsak úgy lehet munkás, ha a' néki szükséges hatalma is megvan; különben megkötöztetve vagynak kezei a' munkalódásban; nem indítja-fel a' népet maga eránt való tiszteletre; ártalmasabb, mint hasznos. —

„Ajánlom a' fiamnak, hogy mind azokrol a' személyekrol, a' kik szolgálatomban voltak, gondoskodjék anyyiban, a' menyiben az ó környűllállásai meg fogják engedni; javasolom néki, hogy gondólja-meg,

hogy ez egy oly adósság legyen, melyet én azon embereknek atyokfiai eránt valótam-fel, a' kik érettem meghaltak, 's azok eránt, a' kik miattam szerentsétlenek. —

„Tudom ugyan én azt, hogy azon személyek között, kik az én szolgálatomban voltak, olyanok is többek találtattak, a' kik nem úgy viselték erántam magokat, mint kellett volna, sőt, hogy háládatlanok is talátnak közöttök: hanem én megbotsátok nékik, azért, mert a' nyughatalankodás' és felzendülés' idején az ember, nem mindenkor bír magával, és én kérem a' fiamat, hogy tsak azt forgassa' eszébe mindenkor, hogy ők szerentsétlenségben vagyunk. —

„Akarnám ha itt azok eránt való háladatosságomat megmútathatnám, a' kik valóságos és nem tsak önnön haszonkeresésből való indúlatot bizonyítottak erántam. Ha egy részről szívem szerént bántottam is azoknak háládatlanságokon és töllem való elpártolásokon, a' kikhez 's a' kiknek rokonaikhoz és barátaihoz én jótétellel viseltettem: szintűgy öröömre szolgált nékem más oldalrol az, hogy azt a' nem önnön haszonkeresésre czélsó hajlandóságot és sorsomban való részesülést láthattam, melyet erántam sokak kimútattak. Kérem ezeket, hogy köszönetemet fogadják-el. Azon állapotban, melyben most vagyunk a' dolgok, attol kellene félnem, hogy veszedelmet okozok nékik, ha itt magamat ó erántok nyilvánosságobban kifejezném: de igen különösen ajánlom a' fiamnak, hogy minden alkalmatosságot keressen-fel arra, hogy őket megesmerje. —

„Azonközben tsakugyan igasságtalanságot követnék-el a' nemzet' gondolkodásával, ha' *Chamilly* és *Huc* urakat a' fiamnak nem ajánlanám, a' kik magokat igaz jó indúlatból ezen szomorú lakhelyre bérzárták; 's a' kik a' magok hűségeknek tsak

nem szerentsétlén áldozatjává lettek. *Clerit* is ajánlom néki, kinek erántam való gondoskodását, azolta; hogy-mellettem van, nem lehet hogy ne ditsérjem. Mint-hogy ő végig-mellettem marad, erre néve kérem a' Polgári Tanátsbéli urakat, hogy ruháimat, könyveimet, erszényemet, és minden egyéb apróságokat, melyek a' Polgári Tanátsnál letetettek, adják által néki. —

„Örömet megbotsátok azoknak is, a' kik engem' öriztek, valamint a' véllem való rosz bánásért úgy szintén azért az erőszakoskodásért is, melly alatt engemet tartani szükségesnek itéltek. Talátn néhány érzékeny és szanakozó emberekre is; kívánom nékik, hogy élhessenek a' lelkekben azzal a' megelegedéssel, melynek szükségesképpen öszszetsatoltatva kell az ógondoskodassoknak módjával lenni. —

„Kérem *Malesherbes*, *Tronchet*, és *Deseze* urakat, hogy fogadják-el szives köszöntésemet 's azt a' bizonyossá való tétetést, hogy én mind azokért a' fáradozásokért és gondoskodásokért, melyeket érettem tettem, belsőképpen leköteleztetve vagyok. —

„Végezetre, az isten előtt, a' ki előtt megjelenni kész vagyok, kinyilatkoztatom, hogy azon bűnök közzül, a' mellyekkel vádolnak, a' magam' szememre tsak egygyet sem vehetek. —

„Kétszeresen leiratott a' *Temple*' tornyában, December 25-dik napján, 1792-tében. —“

„Lajos.

J e l e n t é s.

A' múlt Kedden el nem mehettek az új borítékok alatt járó újságok; most azok is mennek.